Girona FC: 85 anys i en plena forma

El Girona FC va nèixer oficialment a finals de juliol de 1930, entre el 23 i el 25, a l'antic Cafè Norat de la Rambla

Una formació del Girona FC en la seva primera temporada (1930-1931), al camp de Vistalegre · Ajuntament de Girona / CRDI / Fons Jaume Curbet BOJ

JORDI ROURA

Si un gol del davanter del Lugo Pablo Caballero no ho hagués evitat aquell fatídic 7 de juny de l´any passat, el Girona hauria celebrat el seu 85è aniversari allà on no ha estat mai: la Primera divisió. De fet, la màxima categoria del futbol espanyol encara no l´ha tastada cap equip gironí, una assignatura pendent que semblava a punt de corregir-se la temporada passada fins que l´empat del Lugo a Montilivi, combinat amb la plàcida victòria de l´Sporting davant del Betis (0-3), donava l´ascens als asturians. La plana més gloriosa en 85 anys d´història blanc-i-vermella, per tant, encara està per escriure´s, tot i que segurament, l´actual moment que viu al club, consolidat a Segona, encara amb opcions de jugar el play-off aquesta temporada, i sense les angúnies econòmiques que gairebé sempre l´han acompanyat, sigui el de més estabilitat i majors perspectives de futur des de sempre. Des de l´entrada dels nous propietaris Samir Boudjemaa i Jean Louis Doutaret l´estiu passat el club ha estat capaç de crear un projecte esportiu prou il·lusionant com per pensar que, si no és aquest any, aviat es pot estar tornant a lluitar per fer el gran salt a l´elit. I important: ha pagat.

El Girona FC va nèixer oficialment a finals de juliol de 1930, entre el 23 i el 25, a l´antic Cafè Norat de la Rambla. Un grup de gironins s´havia proposat recuperar el futbol a la ciutat, perdut pels problemes econòmics que havien acabat amb la Unión Deportiva Gerona. El projecte naixia amb màxima ambició: es volia disposar d´un club poliesportiu, «amb quants més esports millor» tot i que aleshores ja advertien que «hem donat al futbol la preferència que la realitat imposa i desitgem que a no trigar, els colors del Girona siguin ben coneguts i respectats arreu on lluitin». Durant tota aquesta temporada el Girona ha commemorat el 85è aniversari i el culminarà el proper dijous amb un gran sopar de gala al Mas Marroch, amb més de 300 convidats, on hi tindran especial protagonisme els exjugadors.

Albert de Quintana i de León, Andreu de Benito, Manuel de Chopitea, Lluís Ribas, Josep Maria Pla Dalmau, Francesc Figueras, Joaquim Medrano, Antoni Güell, Rafael Portas, Amadeu Oliva, el doctor Roca Pinet i els senyors Coll i Poch. Aquests van ser els impulsors del Girona aquell estiu d´aviat farà 86 anys. En poques setmanes es va aconseguir que la ciutat recuperés la febre pel futbol. L´1 d´agost, l´Ajuntament autoritzava el club a fer us en els seus distintius de l´escut de la ciutat i, paral·lelament, es negociava amb la Federació Catalana la inclusió del nou equip dins la projectada ampliació de la segona categoria preferent, però les gestions no van tenir èxit i l´equip va haver de començar a jugar en la 2a ordinària. El primer partit oficial va ser al camp de la Colònia Artigas (1-1, amb gol de Clara). La històrica primera alineació la van formar: Florenza, Teixidor, Farró, Flavià, Comas, Corradi, Ferrer, Escuder, Clara, Tarradellas i Torrellas. L´equip, que va assolir

l´ascens en el seu primer any de vida, estava entrenat per Josep Viñas, que, alhora, era el president del col·legi d´àrbitres amateurs de Girona.

Uns dies abans d´aquell debut oficial, el dilluns 8 de setembre, a Vista Alegre s´hi feia la presentació del nou projecte amb la visita del Barça i una gran resposta ciutadana a la grada. Però no va ser el primer equip blaugrana el que es va alinear a l´estadi gironí, sinó un conjunt format amb joves de la base, noves adquisicions i projectes de futur. El Girona es va imposar per 3-1 en una tarda accidentada perquè el duel es va haver d´interrompre per la pluja.

En aquests gairebé 86 anys han quedat molts jugadors i entrenadors per al record. Farró, Curta, Balmanya, Isidre Sala, la saga dels Julià, Delfí Gelí, ara president, passant pels Xavi Agustí, Benet Masferrer o Aldecoa. I també emocions de tots colors. L´agost de 1970 la inauguració de Montilivi pretenia fer un pas endavant en la història d´un club que anhelava tornar a Segona, categoria que no trepitjava des del curs 1958/1959. Que no trepitjava ni trepitjaria fins el 2008 gràcies a un gol de Migue contra el Ceuta, perquè el Girona va seguir sense sort en l´àmbit esportiu, navegant bàsicament per Tercera divisió amb algun repunt a la Segona B (creada el 1978), i també èpoques de vaques magres a Preferent (1982) o Primera Catalana (96-98). Enllaçar vuit temporades a Segona no ha sigut senzill (el penal de Kiko Ratón el 2010 contra el Múrcia n´és el paradigma) però allà està l´equip. El que més anys seguits porta a la categoria (nou el curs que ve si no es puja enguany).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/03/girona-fc-85-anys-plena/786689.html?utm_source=rss